

Я умру

Михайль Семенко

Я умру. Але вмерти не можуть
Мої мрії-думки.
В них минуле сторожить
Білосніжні замки.

Не жалій. Не сумуй... Літнім ранком
Сонце душу пригорне мою.
Обернуся я в краплю прозорим світанком
І забудеш про мрію свою.

Щастя — казка, щастя — кохання...
Не жалій. Не сумуй... Моє тіло зникне, —
Але праною влину я в тебе з диханням,
Коли мрія мрію в час смеркання кликне.